

A nevem Hajdu Laura Sára és egy szemesztert töltöttem Törökországban, az Izmir University of Economics (továbbiakban csak IEU) Design karán.

Izmir University of Economics

Gondos mérlegelés után választottam az IEU-t. Döntésemben fontos szerepet játszott, hogy az oktatás nyelve az angol*, így sok tantárgy közül válogathattam, amelyeknek neve és leírása angolul is megtalálható volt az intézetek honlapjain. Jól tájékozott voltam a felvehető tantárgyakkal kapcsolatban, amelyek pont azok voltak, amelyeket kerestem szakmai fejlődésemhez. Az egyetemen Erasmus szemesztert töltött két diáktársam is rendkívül kedvezően nyilatkozott az ott töltött időszakról, és én sem fogok másképp tenni.

Az egyetem Erasmus irodája, a design kar tanárai és munkatársai mind nagyon kedvesek és segítőkészek voltak. Érkeztünk előtt már felvették velünk a kapcsolatot, facebook csoportot alakítottak az érkező erasmusosoknak, segítettek szállást keresni, illetve bármilyen egyéb problémát megoldani. Érkeztünk után bőséges tájékoztatást kaptunk, és segítséget a tantárgyak kiválasztásában és felvételében. A félév során több szociális eseményt is szerveztek, gyakran teljesen ingyenesen, amik mindig nagyon kellemesre sikerültek.

A Design kar egy külön épületben található, ami még a többihez képes is új építésű, modern épület, és nagyon jó felszerelt is. Két varró műhely, teljesen felszerelt szitanyomó műhely, és lézervágás is rendelkezésre áll. 9.00-18.00 szabadon lehet ezekben tartózkodni (már ha nincs óra), és általában a műhelyvezető asszisztens is a közelben van, ha bármiben segítségre lenne szükségünk. Tanári engedéllyel (amit viszonylag könnyű megszerezni) a szitanyomó műhelyben este 10-ig, a varróműhelyekben akármeddig benn lehet maradni, sőt, akár hétvégén is igénybe lehet őket venni. Ez azt eredményezi, hogy fontos leadások, vizsgák előtt a diákok esetleg napokig nem mennek haza egyáltalán, reggelente a folyosókon található kanapékon szunyókálva lehet megtalálni őket. Megvan a maga hangulata.

Tantárgyak

A fogadó intézményben a következő tárgyakat vettem fel: Advanced Textile Studio, Drawing Techniques for Print, Graduation Project, Pattern Cutting and Sewing Skills II.

Az Advanced Textile Studio egy textiltervezéssel és manipulációkkal foglalkozó gyakorlati tárgy volt, a félév során több érdekes bemutatót is láthattunk a shibori, a márványozás, a szitanyomás, a transzferyomás, a szövés és a különböző hímzések témájában. Két projektfeladatunk volt a félév során. Az első egy általunk választott, híres portré átdolgozása, többféle textilmanipulálási technológiával textil felületre való átvitele, majd a textilportréval egy kabát, dzseki vagy zakó tervezése, és elkészítése volt. A második projekt az AW 2014/15 vagy SS 2015/16 trendekre való, legalább öttagú textilkollekció készítése volt, amelyek közül legalább kettőnek szövési technikával kellett készülnie. A feladat során újrahasznosított és nem-textil alapanyagok használatát részesítettük előnyben. A textilkollekció egy vagy több tagjával egy táskát készítettünk.

A Drawing Techniques for Print a vizuális kommunikáció hallgatók egyik kötelező tantárgya volt, és a szitanyomással ismertette meg az elsőéves hallgatókat. Három feladatunk volt a félévre, az első egy csendélet megrajzolása, majd kézzel acetát-papírra való átvitele kétféle változatban, levilágítása és a szitával színátmenetes nyomatok készítése volt. A második állatkerti sketcheléssel kezdődött, a rajzokat egy mesekönyv karakterévé dolgoztuk át, és a

* Hivatalosan minden órát angolul tartanak, és a tanárok valóban igen jól beszélnek angolul, sőt, külföldről érkezett oktatók is vannak. Nekem nem akadtak nyelvi problémáim, csak a műhelyasszisztensek angolja bizonyult időnként gyengének. Én viszont csupa gyakorlati tárgyat vettem fel, így nekem nem volt gond, ha a tanár átváltott törökre egy időre, mert úgymint megmutatta amiről beszélt. Erre azért van szükség, mert a diákok angoltudása igen változó, van aki folyékonyan cseveg, de van aki alig ért valamit.

mesekönyv első oldalát terveztük meg és nyomtuk le, ezek többszínűs, gondos illesztést kívánó nyomatok voltak. A harmadik feladat egy önarckép rajzolása, egy adott művész stílusában való átdolgozása, és pólóra nyomása volt.

A Graduation Project a magyar diplomamunkának felel meg. Trendet választottunk, inspirációt gyűjtöttünk, koncepciót fogalmaztunk meg. A trendre egy minimum hat lookból álló RTW kollekciót kellett készíteni, de a többség többel is elkészült. Egy look egy ruhából és felsőruházatból, vagy alsóból, topból és felsőruházatból állt. A kollekciók professzionális fotózás után bekerültek a készülő portfóliókba, vagy lookbook készült róluk, a félévet divatbemutatóval zártuk. Mivel én textil- és enteriőrtervezés modulon tanulok, a ruházati szabásminták és varrási technikák kihívást jelentettek számomra, mellyel a Pattern Cutting and Sewing Skills II. tárgy és a tanárok és műhelyasszisztensek segítettek megbirkózni.

A Pattern Cutting and Sewing Skills II. egy főleg szabásmintákkal foglalkozó tantárgy. A félév során többféle technikával, illetve azoknak kombinációival készítettünk szabásmintákat, általában bonyolult, vagy legalábbis valamilyen szempontból különleges darabokhoz. Az egyik szabásmintából próbadarabot is kellett varrni molinóból, a félév végén pedig egy farmerdzsekiket eredeti anyagból készítettünk el.

Izmir

Izmir a Földközi tenger partján helyezkedik el, és a nyugatiasabb városok közé tartozik, mint arra többen felhívták a figyelmem. Én bevallom, nem sokat láttam belőle, időm nagy részét az egyetemen töltöttem, de amit láttam belőle az nagyon tetszett. Kicsi szögletes társasházak tapadnak a hegyoldalra szorosan egymás mellett és pompáznak pasztellszínekben, a baracktól, a halványrózsaszínen keresztül a pisztáciáig, időnként felbukkan egy meglepően kék házikó. A szűk, járhatatlan járdákkal szegélyezett utcákat mintha a megszámlálhatatlan mennyiségű kóbor macska uralná. A naponta többször felhangzó imám hangja, némi félig rejtett hangosításnak köszönhetően, eljut mindenhová. A város mégis meglepően nagy, és egész jól szervezett.

A közlekedés rengeteg buszjáratból, metróvonalakból és kompokból áll és a londoni oyster rendszerhez hasonlóan működik. Az ember vesz egy kártyát, amire egyes közértekben lehet pénzt feltölteni, amely pénzt a buszok első ajtajánál, illetve a metrók beléptető kapuinál vonnak le.

Egyszerre vannak jelen a nagy európai divatmárkák üzletei, azoknak török hamisítványai, és az eredeti török márkák. Lehet vásárolni a Tesco helyi változatában (amit valamilyen rejtélyes oknál fogva Kipa-nak hívnak) vagy a piacon, vagy a számtalan kis közért valamelyikében. Mindenképpen érdemes kipróbálni a helyi ízeket, mert csupa friss, helyi alapanyagból főznek, jól fűszerezettek és nem kiugróan egzotikusak, de meg tudják lepni az embert. Étkezés után pedig általában felajánlják a çay-t, teát, ami (ha ők ajánlják fel) ingyenes.

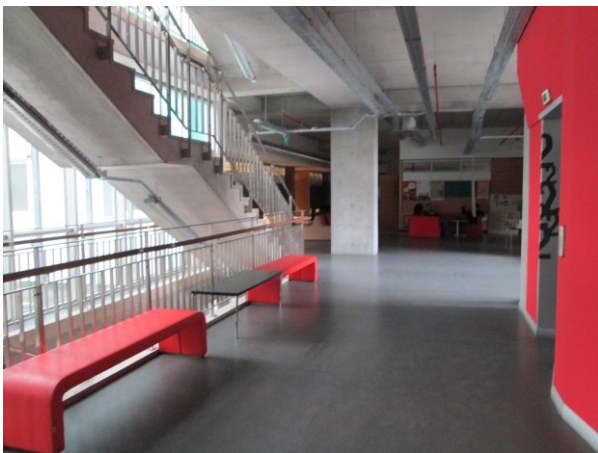
Összességében elmondható, hogy rengeteg szakmai tapasztalattal gazdagodtam Izmirben. Fejlődtek a szitanyomási készségeim, sok mindennel kísérletezhettem ezen a téren. Elsajátítottam több, számomra teljesen új technikát is, főleg a textilszínezés területén. A félév során végigvitt designprojektek pedig elmondhatatlan mennyiségben fejlesztették tervezői gondolkodásomat, a szakmai tanároktól kapott tanácsok és visszajelzések rengeteget jelentenek számomra. Fantasztikus emberekkel ismerkedtem meg, akiknek a gondolkozásmódja és tehetsége elámított és felnyitotta a szememet új lehetőségekre. Értékes kapcsolatokra tettem szert szakmabeliekkel, és más területeken dolgozó tervezőkkel is. Csak ajánlani tudom!

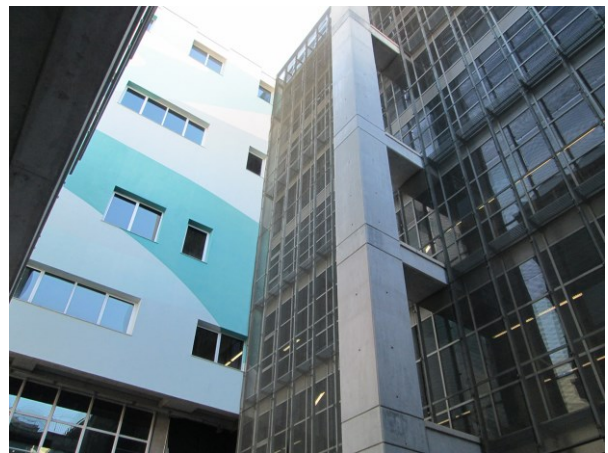
Epheszosz

Hajókirándulás az erasmus csoporttal

A Design kar épülete

Izmir, Alsancak kerület

